

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Finansministeren

Stortingets presidentskap
Ekspedisjonskontoret
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
15/4551 -

Dato
23.10.2015

Spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 68 fra Siri Engesæth

Det vises til brev fra Stortingets President datert 15. oktober 2015 med følgende spørsmål til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Siri Engesæth.

«Jeg tillater meg å stille følgende spørsmål til skriftlig besvarelse til finansministeren:

Både nye selskaper og etablerte selskaper får dekket 78% av sine kostnader til leting etter petroleum. Tilsvarende fabelaktig subsidiering finnes ikke på land. Oljefelt som Goliat er avhengig av en oljepris opp mot \$110 for å bli lønnsomt. Uten drivverdige funn er det anslått at statens kostnader med 23. konsesjonsrunde vil kunne komme opp i nærmere 200 milliarder kroner. Har statsråden gjort en vurdering av risiko av de finansielle kostnadene for staten med dagens oljepris?

Begrunnelse:

Både nye selskaper og etablerte selskaper får dekket 78% av sine kostnader til leting etter petroleum. Tilsvarende fabelaktig subsidiering finnes ikke på land. Oljefeltet Castberg som anslås til å være 500 -600 millioner fat i Barentshavet er utsatt og må også ha tilsvarende oljepris for å bli lønnsomt. I forbindelse med 23. konsesjonsrunde ligger disse mye lengre ut fra land og må være betydelig større for å være lønnsomme. Sjansen for kommersielt drivverdige funn som er store nok til å bli lønnsomme er dermed meget liten. 23. konsesjonsrunde inneholder i alt 61 ny leteblokker. Med 4-5 prøveboringer i hver vil statens andel av kostnadene beløpe seg til direkte utbetalinger til selskaper som ikke er i skatteposisjon, og fradrag for skatten for de selskaper som er på opp mot 200 milliarder kroner. Med dagens oljepris er sjansen for drivverdige

funn sterkt redusert.»

Finansministerens svar:

Leterefusjon innebærer ikke subsidiering av letevirksomhet, men bedrer likviditeten til selskaper som ikke er i skatteposisjon.

Petroleumsskatteregimet er innrettet slik at det ikke skal hindre leting etter og utvinning av petroleumsressurser der lisenshaverne finner lønnsomhet. Dermed kan oljeselskapene benytte sin kompetanse til å påvise, planlegge og gjennomføre ressursutvinningen på en måte som også gir høy samfunnsøkonomisk lønnsomhet. Staten deltar som en passiv medinvestor og får en høy andel av overskuddet, men vil også ta en høy andel av underskudd i de tilfeller det ikke påvises lønnsomme ressurser. Med et høyt skattenivå bør skattegrunnlaget utformes slik at selskapenes etter-skatt beslutninger også maksimerer den samfunnsøkonomiske lønnsomheten. Da må selskapene få fullt fradrag for alle relevante kostnader, inklusiv letekostnader.

Skattemessig regnes letekostnader som utgifter som selskapene kan fradragsføre direkte. For etablerte selskap som går med overskudd, vil letekostnader derfor redusere skattebetalingen i samme inntektsår som letingen gjennomføres. Dersom et selskap har underskudd, kan det skattemessige underskuddet framføres med rente til senere år. Skulle selskapet aldri komme i skatteposisjon, kan skatteverdien av underskudd utbetales ved opphør av sokkelvirksomhet. Selskapene har dermed sikkerhet for at de vil få utnyttet alle skattefradrag, og fremføringsrenten kompenserer selskaper som må vente på skattefradrag til senere år.

Leterefusjonsordningen ble innført i 2005 for å redusere ev. inngangsbarrierer for nye aktører og legge til rette for lønnsom leting. Ordningen innebærer at selskap som går med underskudd, kan velge mellom å få utbetalt skatteverdien av letekostnadene umiddelbart eller fremføre med rente. Når skatteverdien av letekostnader kreves utbetalt, vil kostnadene ikke være fradragsberettiget ved fremtidig ligning av selskapet. Refusjonsordningen gir dermed lik økonomisk verdi av skattefradraget for letekostnader for selskaper i og utenfor skatteposisjon. Nåverdien av statens framtidige skatteinntekter er uavhengig av om fradrag for letekostnader skjer løpende det enkelte år, eller med et større fradrag når selskapet kommer i skatteposisjon. Leterefusjon innebærer derfor ikke subsidiering av letevirksomhet, men den bedrer likviditeten til selskaper som ikke er i skatteposisjon.

Svarbrevet har vært forelagt Olje- og energiministeren som legger til:

«Regnestykket som blir presentert om 23. konsesjonsrunde ignorerer helt læringseffekten fra brønner, og at man er avhengig av gode prospekt for å bore letebrønner. Man forutsetter at det skal bores 5 brønner i hver blokk i 23. konsesjonsrunde. Dette er på nivå med det totale antall letebrønner i hele Norskehavet

eller nærmere tre ganger mer enn antallet letebrønner i Barentshavet fram til nå. Regnestykket tilsvarer 35 års leteboring i Norskehavet, en leteaktivitet som har gitt en rekke funn og skapt store verdier for landet. Det er urealistisk å bore det antallet brønner som forutsettes uten at det gjøres lønnsomme funn.»

Med hilsen

Siv Jensen